

Љубивоје Ршумовић

ФАЗОНИ
И ФОРЕ 2

Илустровао
Александар Стојшић

мала лагуна

Copyright © Љубивоје Ршумовић, 2019

Illustration copyright © Александар Стојшић, 2019

Copyright © 2019 овог издања, ЛАГУНА

Садржај

Најавна песма.....	7	Рекламе за прање зуба.....	29
Узречице и низречице: шио ми га Ђура!.....	8	Вест о троуглу са четири угла.....	30
Црни коњ нема појма.....	11	Исправљање Криве Паланке.....	31
Узречице и низречице: кукала му мајка!.....	12	Ко су Лапонци?.....	32
Нема смисла.....	13	Последња модна вест.....	34
Дечја права.....	14	Облици и величине.....	35
Раша у Старим Добрим Временима.....	17	Љубав на грани.....	36
Бурма или Индија.....	19	Најуспешније одвикавање.....	38
Слон из околине Пожеге.....	21	Сребро за кретена.....	39
Раша и громобран за новчаник.....	23	Раша брани Сунце.....	40
Тројански коњ.....	26	Поткивање жаба.....	44
Песма о Ћири.....	28	Шта су пузалоне?.....	46
		Шта је то живот?.....	48
		Џемпер за Јоцу.....	53

Како се губи хиљадарка?	56	Вести из несвести	80
Кућни љубимци	59	Песма о Чеди	81
Рашино занимање	63	Гости су увек у праву	82
Зашто Вук шапуће?	65	Није лако бити фин	83
Где је било Ахилово срце?	67	Магарећа клупа	84
Змај у Бајиној Башти	68	Хвала на комплименту	87
Да ли се Бог тушира?	70	Последња реч технике	89
Како од Драгана постаје Клипан ..	71	Увреда	90
Лево и десно прасе	75	Штрајк оваца са Златибора	92
Последњи Стари Словен	77	Самосталност лифта	94
Ја дошô да те видим	78	Одјавна песма	95

Најавна песма

Земља има планине,
Вода има море,
А шта деца имају?
Фазоне и форе!

Шума има борове,
Небо авионе,
А шта деца имају?
Форе и фазоне!

Вече има сумраке,
Јутро има зоре,
А шта деца имају?
Фазоне и форе!

Нек вам глава стално ради
Да вам књига не досади.
Одлучите док сте млади
Да вам игра не досади.

Узречице и низречице: шио ми га Ђура!

Један ћуран промућуран
Заволео лепу ћурку
Водили су живот буран
Мало-мало, па на журку

Један ћуран
Једна ћурка
Живот буран
Као журка
А читање, а култура –
Шио ми га Ђура!

Један Милан, леп и силан
Власник ћурке и ћурана
Ал' љубавно нестабилан
Одлучио једног дана

Продô ћурад
Скинô бригу
Па купио
Једну књигу
Сад код цура с књигом фура –
Шио ми га Ђура!

МАРИНА: Алекса, зашто Весну гледаш тако нетремице?

АЛЕКСА: Не гледам је уопште нетремице!

МАРИНА: Него како је гледаш?

АЛЕКСА: Тремице!

МАРИНА: Е, шио ми га Ђура!

Црни коњ нема појма

Роберт поправља ауто. Прилази му коњ.

КОЊ: Провери пумпу за бензин!

РОБЕРТ (збуњено): Чекај, како!..

Коњ одлази. Долази власник ергеле.

РОБЕРТ: Један ваш коњ ми рече да проверим пумпу за бензин!

ВЛАСНИК: Је ли то био онај црни, са белом пегом?

РОБЕРТ: Да, тај!

ВЛАСНИК: Не обраћајте пажњу! Он нема појма о моторима!

УЧИТЕЉ: Бато, ако имаш пет кликера и Саша ти каже да ће ти дати још пет, колико ћеш кликера укупно имати?

БАТА: Па, пет!

УЧИТЕЉ: Размисли, Бато! Како пет?

БАТА: Размислио сам. Саша воли да лаже.

Узречице и низречице: кукала му мајка!

Није лако бити цар
Над народом господар
Ту не сме да нечег нема
Ал' с парама сто проблема

Ал' је лако бити цар
Другом срцу господар
Срцу лепе шипарице
Лепшем него у царице

Цар с парама
Цар без пара
Никоме не одговара
Мисли да је живот бајка –
Кукала му мајка!

Ко год уме
Да царује
Своје срце да дарује
Нема кризе, ништа хајка –
Кукала му мајка!

МАРИНА: Деда, ја сам се пешке вратила с Калемегдана.
Алекса није хтео са мном!

ДЕДА: Како се он вратио?

МАРИНА: Непешке!

ДЕДА: Кукала му мајка!

Нема смисла

КОМШЕНИЦА: Комшија, то нема никаквог смисла,
ујела ме твоја пчела за чело!

КОМШИЈА: Жао ми је, драга комшенице! Стварно ми је жао!

КОМШЕНИЦА: Шта ја имам од тога што ти је жао. Предузми нешто!

КОМШИЈА: Хоћу, врло радо! Реци која те ујела, да јој покажем
њеног бога!

Дечја права

Мргуд и Докторка за проблеме

МРГУД: Зна се ко деци може помоћи:
Ја, Мргуд, познат по строгаћи!

ДОКТОРКА: Треба улепшати деци време,
Ту сам ја, Докторка за проблеме!

МРГУД: Не веруј, докторко, све што ти кажу,
Деца страховито воле да лажу!

ДОКТОРКА: Разумем, Мргуде, твоју злобу,
И ти си лагао у том добу!

МРГУД: Утешићу те ако ти кажем
Да ја и данас обимно лажем!

ДОКТОРКА: Бог те је зато по глави чвокио,
Па имаш носекању кô Пинокио!

МРГУД: Кад треба да знају – онда муцају,
А кад не треба – онда лажуцају!

ДОКТОРКА: Дечји су речници веома пробрани:
Лажуцну понекад у самоодбрани!

МРГУД: Ја сам сигуран, тако ми браде,
Ко данас лаже – сутра ће да краде!

ДОКТОРКА: И ја сам сигурна, тако ми косе,
Деца у срцу истину носе!

МРГУД: Ама, докторко, дај се пробуди,
И као човек се промргуди!

ДОКТОРКА: Ама, Мргуде, дај браду обри',
И као човек се мало продобри!

Раша у Старим Добрим Временима

Раша Појов, Јана и Мина

РАША: Драге моје девојке, ви сте довољно радознале, а ја сам довољно стар, и ово је право време да мало попричамо о СТАРИМ ДОБРИМ ВРЕМЕНИМА!

МИНА: И ми смо ДОБРЕ, иако нисмо старе!

РАША: Наравно! Да нисте добре, овде би сад седела нека деца из Доброте, а Доброта је једно село у Боки Которској! Али пошто сте ви добре, уштедели смо путне трошкове, и нисмо имали потребе да доводимо децу из Доброте!

ЈАНА: Где су сад СТАРА ДОБРА ВРЕМЕНА, Рашо?

РАША: Умесно питање, девојко! С обзиром на то да су СТАРА, та времена су, значи, у прошлости! А прошлост је у нашем сећању, у успоменама! С обзиром на то да су ДОБРА, ми их се радо сећамо!

МИНА: С обзиром да сам ја МЛАДА, имам ли и ја Стара Добра Времена?

РАША: Апсолутно! Па, зар снимање ФАЗОНА И ФОРА на Копаонику, пре неколико година, нису наша Стара Добра Времена?

ЈАНА: Била је зима, а ми смо седели испред камина и причали!

МИНА: Рашо, како да сачувамо од заборава Стара Добра Времена?

РАША: Е, ту сам те чекао, девојко! Стара Добра Времена се најбоље чувају у књигама! Те књиге се зову историје, монографије, дневници, хронике, романи... Да, да, Стара Добра Времена се чувају и у романима, и у књигама песама! Зато сам ја, Раша проналазач, пронашао ПОЛИЦУ ЗА СТАРА ДОБРА ВРЕМЕНА!

(Покаже ПОЛИЦУ која се носи око враћа, а на њој су њоређане књије.)

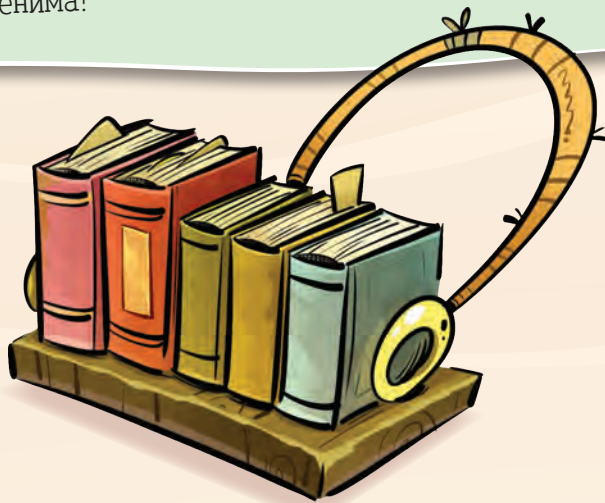
ЈАНА: И које ТО књиге имаш на својој полици за Стара Добра Времена?

РАША: Пре свега, ту је *Мали њринц*! Затим Српске народне јуначке песме! Затим *Винеџу*! Затим *Горски вијенац*! Затим *Пошњована децо* Душка Радовића!

МИНА: Та књига *Пошњована децо* највише ми се свиђа! Децу треба поштовати!

РАША: Тако је, Мина, девојко! А ти ме, Јано, изгледа, не слушаш.

ЈАНА (*џише*): Не узнемиравај ме! Пишем роман о овим нашим садашњим Старим Добрим Временима!

Бурма или Индија

Милан Тадић из Милановца послао нам је одговор на питање зашто се његова комшиница Рада није удала. Рада се упознала са једним младићем, лепим као из бајке. Одмах се заљубила, а заљубио се и он, па је сместа упитао:

- Шта би више волела да ти поклоним, Бурму или Индију?
- Ах, више бих волела Индију! – уздахну Рада.

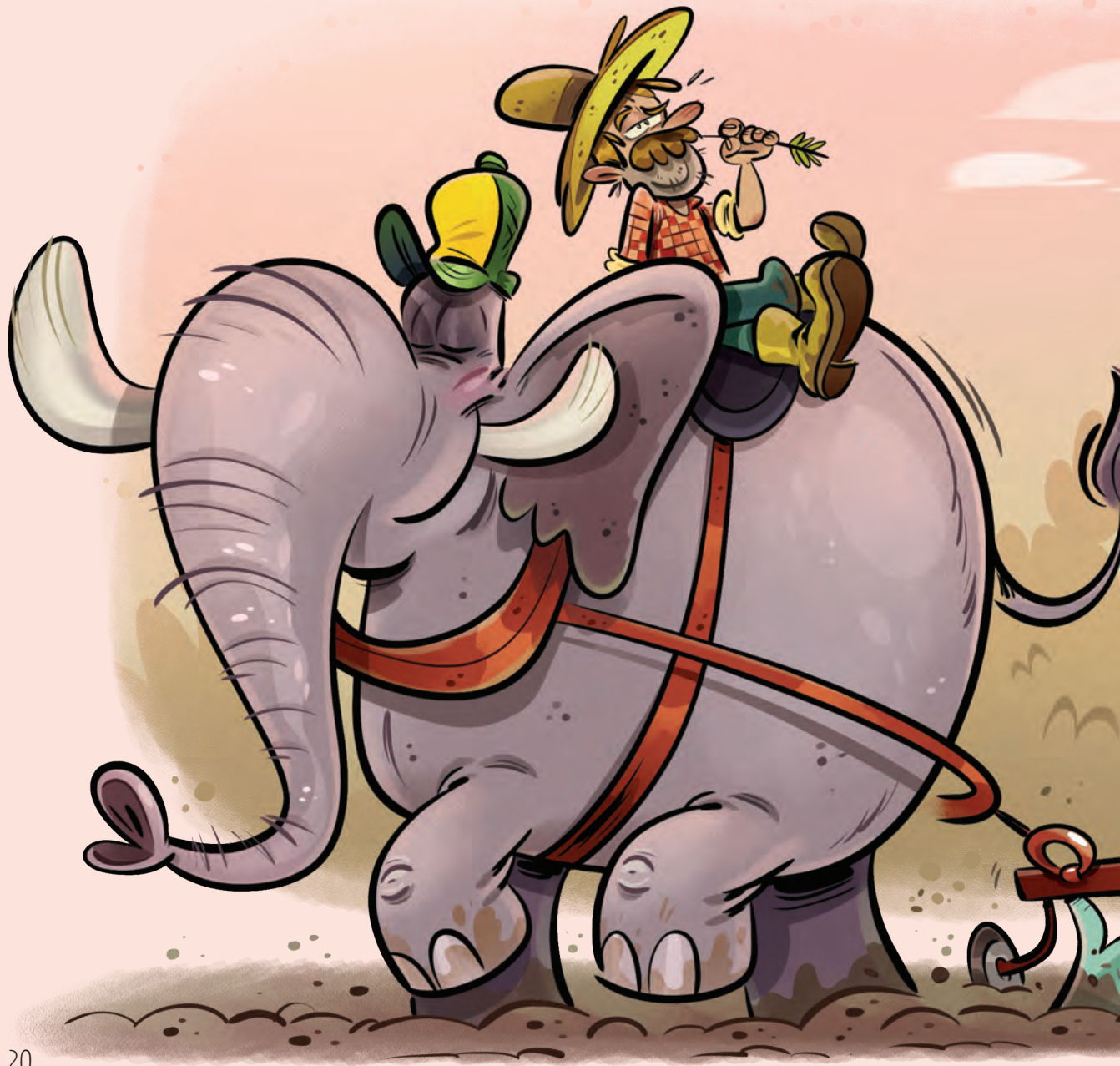
Пошто младић, леп као из бајке, није имао Индију у џепу, он отпутова да је донесе, и до дан–данас се није вратио.

ОГЛАС

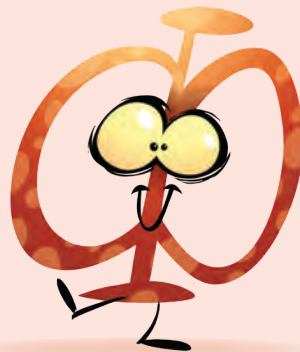
Обавештавам заинтересоване да сам отворио школу заљубљивања! Довољно је да дођете и доведете девојку која вам се свиђа. После школовања у мојој школи знаћете сто посто да ли вас она воли. Наиме, ако девојка не крене са вама, већ остане са мном, то ће бити сигуран знак да је она положила најтежи испит у школи са чистом десетком, заљубила се, а ви сте пали на испиту!

Шифра: ШМЕКЕР

Слон из околине Пожеге

Земљорадник Тихомир Кораћ из околине Пожеге од целог телевизијског програма највише воли путописне емисије. У једној од њих чуо је да слон има снагу отприлике колико два добра вола. Одмах је продао волове и купио једног слона, за потребе домаћинства. Тихомир зна шта ради: слон је, значи, јак као два вола, а троши хране као један слон. Додуше, открио је убрзо да је са слоном компликовано орати њиву, па се досетио и за ту сврху купио један трактор. Вероватно се питате чему сад Тихомиру служи слон? Служи му да се НАСЛОНИ на њега кад се умори.

Раша и громобран за НОВЧАНИК

Раша Појов, Јана и Мина.

РАША: Драге моје девојке, вас две сте ми у великој мери помогле да дођем до свог најновијег епохалног открића!

МИНА: А које је то откриће?

РАША: То је громобран за новчаник! Ево га, први примерак свог проналаска ја сам инсталирао на свој новчаник!

(Показује новчаник са громобраном!)

ЈАНА: Па, како смо ти ми помогле у томе?

РАША: Сваки пут кад вас видим, драге девојке, ви сте одевене у нове хаљине, у нове патике, са новим накитом! – Како то? – питам вашег оца, а он ми каже: – Мани ме, Рашо, сваки пут ми гром удари у новчаник кад њих изведем у шетњу! – И шта је последица тог удара? – питам ја наивно, а ваш отац ми каже: – Последица је празан новчаник!

ЈАНА: Никад нисам чула неки гром у татином џепу!

РАША: Он се то, драге девојке, изразио мало фигуративно, али ја сам схватио поруку!

МИНА: А која је порука?

РАША: Порука је: што мање вадити новчаник из
џепа!

ЈАНА: И како твој громобран спречава вађење
новчаника из џепа?

РАША: Лепо! Громобран је направљен, као што видиш,
у облику једног шиљака! Кад год се машим за џеп, убо-
дем се на овај шиљак, и сетим се поруке: не вади новчаник! Ускоро ћу један
громобран инсталирати и на новчанику вашег оца!

ЈАНА: Немој, ако си друг!

РАША: Јесам друг, и јасно ми је да вам је жао вашег тате, да се не убоде на овај
громобран!...

ЈАНА: Не, него неће штети ништа да нам купи!

РАША: У том деликатном случају ја ћу, наравно, бити сасвим на вашој страни, и
рећи ћу вашем оцу једну народну пословицу, тако да ће он схватити да гром
понекад и мора да удари у новчаник, ако је то у интересу његове деце!

МИНА: Коју ћеш му то пословицу рећи?

РАША: Та пословица гласи: неће гром у коприве!

МИНА: И шта то значи, преведи нам на дечји језик!

РАША: Преведено на дечји језик то значи да његов новчаник није коров, није
коприва, у коју гром неће да гађа, јер је то грому испод достојанства!

Татин је новчаник вредан, па га зато гром гађа! А вредан је зато што је увек спреман да се отвори кад треба нешто деци купити!

МИНА: Та пословица ми се јако свиђа!

ЈАНА: Али, Рашо, ја се сад плашим за тебе! Твој изум ће од тебе направити једног ЦИЦКА!

РАША: Хоћеш да кажеш, девојко, да ћу ја постати циција? Сасвим је могуће, али ја и желим једну такву титулу! То ће бити петнаеста титула коју ћу имати! Обожавам титуле!

МИНА: Кад би неко хтео да ми каже: шта је то титула?

ОГЛАС

Вршим обуку девојчица свих узраста!

Посебан попуст за оне стидљиве,
са наочарима, и оне које носе протезу!

Обука траје два велика одмора, на игралишту иза коша.

Прва обука: КАКО ДЕЧАКЕ ДОВЕСТИ ДО ЛУДИЛА.

Друга обука: КАКО ИХ ШУТНУТИ КАД ПОЛУДЕ.

Успех загарантован.

Шифра: „Шутнута Радмила“

Тројански коњ

Тројански коњ је једини који је постао славан, а да није од крви и меса. Био је направљен од дрвета.

Легенда каже да су пре више од две хиљаде година заратили Грци против Тројанаца, јер је тројански принц Парис украо лепу Јелену, жену спартанског краља Менелаја. Грци су имали јунаке: Ахила, Патрокла, Нестора и Одисеја, а Тројанци: Хектора, Париса, Мемнона и Енеја.

Десет година су Грци опседали Троју и нису је могли освојити. А онда се Одисеј досетио и направио огромног дрвеног коња, увукао се у њега са осталим грчким јунацима, а грчкој војсци наредио да се повуче како би Тројанци помислили да Грци одустају од опсаде. Били су у праву. Тројанци су дрвеног коња, који је остао испред зидина, не слутећи ништа, увукли у Троју. Ноћу су Одисеј и другови изашли из дрвеног коња, отворили изнутра капије Троје, тако да су грчки војници ушли, заузели град и разорили га.

По овом Одисејевом лукавству Тројански коњ је постао и остао славан.

Ништа горе него кад те снађе
Коњ направљен од чамове грађе!
Нема страха, сажалења, беса
Кô код коња од крви и меса.

Да је Троја овог коња
Заробила, не добила,
Видела би да то није
Коњ тројански већ кобила

Да је Троја укупчала
Да је бити ил' не бити,
Сконтала би за кобилу
Да се мора ождребити

Да је Троја размислила
С ким и каквим посла има,
Схватила би: ождребиће
Одисеја с другарима

Да је Троја била бистра
И знала што није знала,
И данас би постојала,
Троја никад не би пала

